

هر قیمتی؟

جنگ طلبان
پوست در بازی ایران ندارند

علی ورامینی

دبیر گروه فرهنگ

مهیا نیکزاد، باران اشراقی، طاهای بهروز، علیسان جبیری و نام‌های دیگری که بعضی از آنها حتی نتوانستند به قد و سنی برسند که به‌همند نام چیست و ننگ کدام است. این تن‌های کوچک همگی تا همین دوهفته پیش مشغول بازی بودند و امروز زیر خروارها خاک خفته‌اند. ۱۴ روز پیش ذوق داشتند که تابستان گرم را چطور خُنگ به‌سر کنند حالا نبودنشان چون سرب‌ی گداخته‌شده بر جان بازماندگان‌شان داغ می‌گذارد. جز ۱۳ کودک، دو مادر باردار و ۴۹ زن شهید شده‌اند. بنا به آماری، در مجموع بیش از ۶۲۷ شهید غیرنظامی داشته‌ایم. آمار شهدای نظامیان مشخص نیست. بخشی از آنان هم سربازان وظیفه‌ای بودند که لباس نظامی نه انتخاب‌شان که از سر جبر بر تنشان بوده است. داغ همه اینان دل ملتی را سوزاند. بعد از سال‌ها و حتی دهه‌ها بود که اکثر مردم ایران فارغ از قطب‌بندی‌های مرسوم یکجا همدل شده بودند. این مردم هر لحظه علاوه بر بیم خود، بیم دیگری را هم داشتند. این را از میهمان‌نوازی در شهرهای میزبان دیدیم تا بی‌شمار آدمی که گفتند ما در تهرانیم و هر کس کاری دارد روی ما حساب کند. خلاف همه دنیا هیچ فروشگاه‌ی در این بحران خالی نشد و قطعی هیچ کالایی نیامد. حتی دزدها هم به خانه‌های خالی رحم کردند و این مدت را بیهیال خانه‌های به‌اجبار متروک‌ه‌شدند. ایرانی‌بودن جز به زبانش، به هموطن بودن با این آدم‌ها هم می‌ارزد. آدم‌هایی که هم‌زمان به خود، به دیگری هم فکر می‌کنند. در این میان اقلیتی کم‌تعداد اما با بانگ بلند هم دستشان رو شد. دیگر همه فهمیدند دغدغه آن‌ها نه ایران و مردمانش که عافیت‌طلبی و کین‌ورزی خودشان است. از مراد ملیجک‌گونه‌شان که توهم پیشوایی دارد تا آنکه خودش را هم فیلسوف می‌داند و هم عالم اخلاق، با بلاهت و بی‌اخلاقی تمام، تلف‌شدن این جان‌های عزیز را «قیمت» فروپاشی نظام سیاسی ایران می‌دانستند. ای کاش آنکه هم از «لیبرال دموکراسی مقتدر» دفاع می‌کرد و هم عمری در دفاع از عقلانیت قلم زده بود، همین یک سخن کانت، این فیلسوف بزرگ و شریف به جانش نشسته بود که می‌گفت: «با انسان‌ها نه به‌عنوان وسیله، بلکه همیشه به‌عنوان غایت رفتار کن». اگر بعد از دهه‌ها کار فکری همین را فهم کرده بود، نمی‌گفت: «هر چیزی قیمتی دارد و بعضی چیزها به هر قیمتی می‌ارزد.» به فرض آنکه آرزوی ایشان و هم‌مسئولانش هم برآورده می‌شد و نتیجه این جنگ، فروپاشی نظام سیاسی مستقر می‌بود، پرسش این است که آن‌همه کشته‌های جنگ، آن کودکان هنوز متکب نرفته، با چه منطقی بهایی این (بدعم آنها) دست‌انورد است؟ زندگی آنها که از بین رفتند کم‌آرزوتر از تر زندگی آنان است که می‌خواهند شادتر و خوب‌تر زندگی کنند؟ نباید به روش‌هایی اندیشید که بدون کشته‌شدن کسی، همه در زندگی سعادتمندان‌ه شریک باشند؟ البته دربارهٔ آنها که از خارج از کشور شادانه در شپهور جنگ می‌دیدند، این سوال و مسئله در میان نیست. بیشتر آنان از روی جهل و درک نکردن ابعادش هلهله‌کنان «میگا» را هشتک می‌کردند. بعضی‌ها مانند کارکنان اینترنشنال، امرا معاش‌شان با حضور مصیبت در ایران گره خورده است. همه آنان در یک‌چیز مشترک بودند، این که به‌قول نسیم نیکلاس طالب، «پوست در بازی» ایران نداشتند. طالب در نظریه معروف «پوست در بازی داشتن» می‌گوید: «اگر کسی چیزی را پیشنهاد یا اجرامی کند، باید خودش هم در خطر سود یا زیان آن شریک باشد.» در نظر نیکلاس طالب، هرگونه دعوت به فداکاری یا ایثار، اگر از سوی فردی صورت گیرد که خود در معرض هزینه یا خطر نیست، نه‌فقط غیرقابل قبول، بلکه از نظر اخلاقی بی‌اعتبار است. فعلاً آتش‌بس است و آینده برای همه مبهم ولی یک‌چیز مشخص شد که چه کسانی پوست در بازی ایران دارند و چه کسانی نه؟ همه می‌دانیم که در همه این سال‌ها چه عواملی باعث ناراضایی گسترده و مهاجرت بسیاری از ایران شده است، ولی به‌قول مولانا «وقت خشم و وقت شهوت مرد کو؟»، آیا بحبوحه‌ای که مردمان بی‌پناه و بی‌گناه کشته می‌شوند وقت کین‌ورزی است؟ آیا آنان که دور از بلا نشسته بودند و با لاطانات‌شان جنگ را توجیه می‌کردند، حاضرند خود و عزیزانشان قیمت تغییر یابند که مدنظرشان است؟ جز این است که در بدترین حالت از ترس جانشان مهاجرت کردند، پس چطور جان دیگری را بپای رسیدن به آرزویشان می‌دانند؟ باری، اگرچه آمدن محک تجربه جنگ خوش نبود، ولی آنکه را غش درونش بود خوب روسیاه کرد.

۱۶
۲۴ ساعت
24 HOURShammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عیدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیو • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

ایرانیزه شدن اجباری
تغییر و تحول گسترده در تیم‌های لیگ برتر بعد از جنگ ۱۲ روزه

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

جنگ ۱۲ روزه شاید به لحاظ زمانی در قیاس با سایر جنگ‌ها زمان کمتری را در بر داشته باشد اما قطعاً خیلی از مسائل، تا مدت‌ها مثل قبل نخواهد شد. همین ۱۲ روز کافی بود تا بسیاری از بازیکنان و مربیان خارجی تصمیم بگیرند در کشور خودشان بمانند یا حتی قراردادشان را به‌صورت یک‌طرفه یا توافقی فسخ کنند و به تیم دیگری خارج از ایران ملحق شوند. موضوعی که البته قابل پیش‌بینی بود و مختص ایران نیست. این امر در بسیاری از کشورهای دیگر هم رخ داده بود. چندی پیش بسیاری از بازیکنان خارجی شاغل در لیگ اوکراین چنین تصمیمی گرفتند و حتی در کودتای سال ۱۳۹۵ ترکیه نیز برخی بازیکنان آلمانی از جمله ماریو گومز، قراردادشان را با بشیکتاش ترکیه فسخ و به کشورشان برگشتند. قبل از شروع جنگ، قانونی تصویب شد که برای جلوگیری از افزایش قیمت سرسام‌آور بازیکنان ایرانی، سهمیه خارجی‌ها افزایش یابد اما حالا شرایط ۱۸۰ درجه تغییر کرده است. در این گزارش اما قصد داریم «آینده» فوتبال ایران را در دوران پس از جنگ تخمیلی ۱۲ روزه مورد بررسی قرار دهیم.

▼ قوانین جهانی چه می‌گویند؟

در شرایط جنگی یا مسائل غیرفوتبالی که یک کشور خواسته یا ناخواسته درگیرش می‌شوند، بازیکنان فوتبال می‌توانند با ارسال ایمیلی به فیفا و ارائه توضیحاتی قابل قبول، قراردادشان را به‌صورت یک‌طرفه فسخ کنند و به تیم دیگری ملحق شوند. این اتفاق برای بازیکنان خارجی شاغل در لیگ اوکراین و ترکیه طی یک‌دهه اخیر رخ داده است. در سال ۱۳۹۵ که کودتایی علیه دولت اردوغان در حال شکل‌گرفتن بود، ماریو گومز که فصل قبل‌اش با ۲۶ گل زده، عملکرد کم‌نظیری در بشیکتاش داشت، قراردادش را به‌صورت یک‌طرفه فسخ و با انتشار یک استوری تنها دلیل این تصمیم را بیان کرد: «این تصمیم دشواری بود که من خیلی به آن فکر کردم. من باید شخصاً به شما هواداران بشیکتاش می‌گفتم که این برای من بسیار سخت و سنگین است که دیگر نمی‌توانم در آن ورزشگاه منحصربه‌فرد در مقابل شما هواداران فوق‌العاده برای این باشگاه بزرگ بازی کنم. دلیل این مسئله کاملاً به شرایط سیاسی ربط دارد. هیچ دلیل ورزشی یا دلیل دیگری باعث نشده که من چنین تصمیمی بگیرم. این تنها به اتفاقات وحشتناکی که در چندروز گذشته رخ داده، مربوط است.» مهدی طارمی و رامین رضاییان نیز که به تیم ریز اسپور پیوسته بودند، توانستند به‌دلیل اتفاقات ذکر شده، قراردادشان را با تیم ترکیه‌ای فسخ و یار دیگر به ایران بازگردند.

▼ سپاهان آسیب‌پذیرتر از سایر تیم‌ها

شاید بیشترین ضربه را در بین تیم‌های ایرانی باشگاه سپاهان از جنگ تخمیلی دید. باشگاهی که اردوی ۱۲ روزه در کشور روسیه را قطعی کرده بود و بعد از آن قرار بود به‌مدت ۱۰ روز به اردوی ترکیه برود تا اواسط مردادماه دیدار حساس پلی‌آف در دوحه قطر مقابل الدحیل این کشور را برگزار کند. به‌یک‌باره تمام برنامه‌هایش را نقش بر آب دید. به دلیل شرایط حاد جنگی، پروازها لغو و به همین دلیل اردوی این باشگاه در کشور روسیه و ترکیه لغو شد. از طرف دیگر، تمرینات این تیم که قرار بود اواخر خردادماه آغاز شود، هنوز شروع نشده است. کارترن فرانسه‌ای، سرمربی این تیم که موفق شد سپاهان را در لیگ برتر به مقام نایب‌قهرمانی برساند، با ارسال ایمیلی اعلام کرد که با وجود داشتن قرارداد، تمایلی به بازگشت ندارد و خواهان فسخ قراردادش شد. باشگاه سپاهان نیز شرایط را درک کرد و پذیرفت که قرارداد این مربی فرانسوی را فسخ کند. محرم نویدکیا، چهره محبوب اصفهان و فوتبال ایران بعد از چهار فصل دوری، بار دیگر به‌عنوان سرمربی به سپاهان بازگشت. مربی‌ای که تجربه نایب‌قهرمانی با این تیم را در لیگ برتر دارد. درواقع سپاهان یکی از باشگاه‌هایی است که به‌دلیل شرایط جنگی در کشور مجبور شد از مربی خارجی به مربی ایرانی، تغییر رویکرد دهد. گفتنی است، انزوئی هافبک مطرح فرانسوی سپاهان نیز قصد ندارد به ایران بازگردد و گفته، احتمالاً به یکی از تیم‌های حوزه خلیج فارس خواهد رفت.

▼ وضعیت نامشخص تراکتور

قهرمان فصل گذشته لیگ برتر فوتبال ایران با اتکا به سرمربی و سه بازیکن خارجی خود که همگی از کیفیت قابل‌قبولی برخوردار بودند، توانست جام قهرمانی را در تبریز نگه‌دارد. تومیسلاو اشتراکالی و دو مگوی دروزدک با هشت گل، ایگور پوستونسکی با هفت پاس گل (هر سه از تراکتور)، از این حیث برترین خارجی‌های لیگ برتر فوتبال به‌شمار می‌روند. اشتراکالی با هشت گل و دو پاس گل، بهترین آمار را از لحاظ تأثیر در گل بر جای گذاشته و دروزدک، با ثبت آمار تأثیرگذاری بر یک گل در هر ۹۴ دقیقه، بیشترین بازدهی را داشته است. گفتنی است، هر سه بازیکن با تراکتور قرارداد دارند و اسکوچیچ نیز قراردادش را البته پیش از شروع جنگ به‌مدت دو فصل دیگر با این باشگاه تمدید کرد، اما مسئله حائز اهمیت این است که فعلاً هیچ کدام از مربیان و بازیکنان نامبرده به کشور برگشتند. درصورتی که این بازیکنان تراکتور به تیم‌شان ملحق نشوند، تراکتور بیشترین آسیب را خواهد دید چون بر اساس آنچه تقریباً تمام بازیکنان تراکتور قرارداد داد و یا سه ساله بسته بودند، این باشگاه به‌شکل ضربتی وارد بازار نقل و انتقالات نشده و اگر اتفاق غیرقابل پیش‌بینی‌ای برای این باشگاه رخ دهد، مشخص نیست می‌خواهند یا چه بازیکنانی «اسکواد» تیمی خود را جمع کنند.

▼ دلهره برای پرسپولیسی‌ها

وضعیت برای باشگاه پرسپولیس اما با یک علامت‌سوال بزرگ همراه است. هر چند باید گفت به‌دلیل عملکرد زودهنگام باشگاه در نقل و انتقالات، اکثر بازیکنان داخلی مدنظر اسماعیل کارتال جذب شدند اما بازیکنان خارجی باشگاه فعلاً در لیست انتظار باقی ماندند. براساس پیگیری‌های خبرنگار «هم‌میهن»، یکی از بازیکنان خارجی به‌اسم «هادر ژوانی» که ملیتی سویسی داشت به‌دلیل اتفاقات رخ داده در ترجیح می‌دهد فوتبال‌اش را در لیگ ترکیه یا کشور دیگری ادامه دهد درصورتی که پیش از آغاز جنگ، کارتال توانسته بود این بازیکن را برای حضور در فوتبال ایران راضی کند. از طرف دیگر، اردوی ترکیه پرسپولیس نیز در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. اردویی که برای کارتال بسیار حائز اهمیت بود، شاید لغو شود. رسانه‌های ترکیه‌ای نیز هرروز یک‌شایعه نسبت به فسخ قرارداد توسط کارتال می‌نویسند و این مربی را به تیم‌های حوزه خلیج فارس وصل می‌کنند، اما پیگیری‌ها از باشگاه پرسپولیس می‌گوید کارتال و سایر بازیکنان خارجی باشگاه در خواستی مبنی بر فسخ قرارداد نداشته و در صورت ادامه روند آتش‌بس، به کشور باز خواهند گشت.

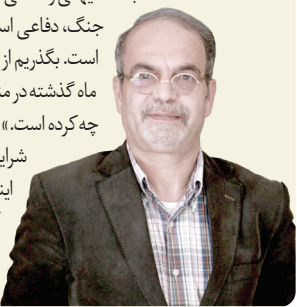
▼ برد اصلی با استقلال

کمتر کسی تصور می‌کرد بعد از پایان جنگ، یک تیم ایرانی بتواند با مربی خارجی قرارداد امضاء کند. اما استقلال با مذاکرات فشرده توانست با ریکاردو ساینتنو پرتغالی که از جنجالی‌ترین مربیان تاریخ لیگ برتر ایران نیز به‌شمار می‌رود قرارداد امضاء کند. ساینتنو گفته بود، حتی در صورت ادامه جنگ هم به ایران می‌آیم. البته با توجه به محرومیت چهارماهه این مربی در لیگ ایران، او در حال حاضر باید تا هفته دهم در فصل اول از روی سکوها، تیم‌اش را هدایت کند. گفتنی است، این مربی پرتغالی از سال ۲۰۱۲ به‌صورت رسمی کار مربیگری خود (به‌عنوان سرمربی) را آغاز کرده و در این ۱۲ سال، حضور در ۱۶ تیم مختلف را تجربه کرده است، منتها استقلال تنها تیمی است که او قرار است برای دومین مقطع هدایت‌اش را برعهده بگیرد. شاید اگر شرایط جنگی در کشور نبود، باشگاه استقلال باید اشتباه فاحش مدیران‌اش را باید با ریکاردو کاربله برزیلی قرارداد امضاء می‌کرد که کارنامه به‌مراتب ضعیف‌تری نسبت به ساینتنو داشته و مورد اعتراض شدید هواداران استقلال نیز واقع شده بود. آنچه مشخص است، بعد از پایان جنگ ۱۲ روزه بسیاری از باشگاه‌های فوتبال ایران به‌دلیل تغییر رویکرد بازیکنان خارجی‌شان آسیب جدی دیدند و باید تیم‌آشان و حتی کادر فنی‌شان را بازیکنان داخلی تقویت کنند. در همین راستا نیز قرار است قوانین افزایش سهمیه بازیکنان داخلی را شاهد باشیم. موضوعی که درواقع کمک فدراسیون فوتبال به تیم‌های ایرانی در شرایط پسا جنگی است. با علم به این موضوع که احتمالاً برخی از بازیکنان خارجی، دیگر تمایلی به بازگشت ندارند.

چهره

اسرائیل اینترنشنال

در ۱۲ روزی که کشور درگیر جنگ و حملات رژیم صهیونیستی بود، یکی از پایگاه‌های تبلیغاتی این رژیم، شبکه ماهواره‌ای «ایران اینترنشنال» بود. شبکه‌ای که به‌ظاهر نام و کارمندی ایرانی دارد، اما در طول این جنگ از اقدامات دشمن ایران خوشحالی می‌کرد. حالا پس از اعلام آتش‌بس، ماشاالله شمس‌الواعظین از پیشکسوتان روزنامه‌نگاری ایران، در گفت‌وگویی این موضع ایران اینترنشنال را به نقد کشیده و پیشنهادی به این شبکه ماهواره‌ای داده. او با اشاره به اقدامات این شبکه گفته: «برای نخستین بار یک رسانه فارسی‌زبان را می‌بینم که در آن، مجری یا گوینده از اقدام اسرائیل ابراز خوشحالی می‌کند چرا که به‌زعم او یک گام دیگر تا افتادن ایران به دست آزادی‌خواهان باقی مانده است! شمارا در اوج یک جنگ مپهنی و دفاعی قرار دارید. به این دقت کنید که این جنگ، دفاعی است و کشور ما مورد حمله واقع شده است. بگذریم از این که همین نیروی مهاجم، در ۱۰ ماه گذشته در منطقه علیه لبنان، سوریه و فلسطین چه کرده است.» او در پایان پیشنهاد داده: «در چنین شرایطی، نام این رسانه را نمی‌توان «ایران اینترنشنال» گذاشت؛ بهتر است که «ایران» را از روی آن بردارند و به‌جایش «اسرائیل» بگذارند.»

کتابخانه

نقد استثمار و تبعات آن

«استثمار صرفاً یک کنش سیاسی یا اقتصادی نیست، بلکه یک بحران اخلاقی محسوب می‌شود. نظام‌های استثمار با تکیه بر سلطه و استثمار، هم ارزش‌های انسانی کشور استثمارشده و هم کرامت انسانی طرف استثمارگر را نمی‌کنند.» این بخشی از نظریات سیمون وی، نویسنده کتاب «در باب استثمار» است. او فیلسوف، عارف مسیحی و فعال اجتماعی فرانسوی بود که در اواخر سنین نوجوانی به جنبش‌های کارگری پیوست. در این ایام، او یک مارکسیست، صلح‌طلب و عضو سندیکا بود. در همان ایام که به تدریس اشتغال داشت مقالاتی درباره مسائل اجتماعی و اقتصادی در نشریه‌سندیکامی نوشت. در کتاب «در باب استثمار: اخلاق مواجهه با غیر» مجموعه‌ای از نوشته‌های سیمون وی، پیرامون پدیده استثمار ارائه شده است. نویسنده در این کتاب نکتته‌ای به جنایات و تبعات مستقیم استثمار می‌پردازد، بلکه به بررسی تأثیرات زیرساختی و بلندمدت آن بر ساختارهای اجتماعی و اخلاقی کشورهای پرازد. اومی گوید که نظام‌های استثمار، با ایجاد ساختارهای قدرت متمرکز و سیستم‌های کنترل اجتماعی، هم به اعتبار انسانی طرف استثمارشده و هم به انسجام اخلاقی جامعه استثمارگر لطمه وارد می‌کنند. این نقدها، همانند آینه‌ای است برای انعکاس معضلات اخلاقی زمانه سیمون وی، که هنوز هم در دنیای امروز مطرح هستند.

در باب استثمار
(اخلاق مواجهه با غیر)

نویسنده:

سیمون وی

مترجم: بهزاد

حسین زاده

انتشارات: نیلوفر

تاریخ

۵ تیر روز جهانی مبارزه با مواد مخدر

۲۶ ژوئن برابر با پنج تیرماه توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به‌نام روز جهانی مبارزه با مواد مخدر نام‌گذاری شده است. این نام‌گذاری پس از آن رخ داد که در تاریخ ۱۷ تا ۲۶ ژوئن

سال ۱۹۸۷ کنفرانس بین‌المللی مبارزه با اعتیاد و قاچاق مواد مخدر توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد، در شهر وین تشکیل شد. کشورهای شرکت‌کننده در این کنفرانس، سندی به‌نام C.M.O را تصویب کردند که خط‌مشی هم‌جانبه اقدامات لازم برای کنترل مواد مخدر را از سوی کشورهای شرکت‌کننده مشخص و این کشورها را متعهد می‌کرد تا فعالیت‌های بین‌المللی در زمینه مبارزه با قاچاق مواد مخدر را به‌طور جدی انجام دهند. این سند در چهار فصل تنظیم شد و در آن حدود ۳۵ مورد از اقدامات عملی در زمینه مبارزه با مواد مخدر، جلوگیری از قاچاق مواد مخدر و کنترل اعتیاد در جوامع ذکر شد. این موارد شامل ارزیابی میزان مصرف، ریشه‌کنی مزارع غیرمجاز خشخاش، نقش رسانه‌ها در بازگشت معتادان به دامن اجتماع و معالجه آنان، نابودی شبکه‌های عمده قاچاق مواد مخدر، پیشگیری از طریق آموزش و همکاری‌های حقوقی کشورهاست.